

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA

**WOŁAM DO CIEBIE, BO TY MNIE, BOŻE,
WYSLUCHASZ; NAKŁOŃ KU MNIE TWE UCHO,
USŁYSZ MOJE SŁOWA.**

**STRZEŻ MNIE JAK ŻRENICY OKA,
UKRYJ MNIE W CIENIU TWYCH SKRZYDEŁ.**

17.10.2021
Nr 42/112/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

PIERWSZE CZYTANIE

Cena zbawienia (Iz 53, 10-11)

Czytanie z Księgi Proroka Izajasza

Spodobało się Panu zmiążyć swojego Sługę cierpieniem. Jeśli wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pana spełni się przez Niego. Po udrękach swej duszy ujrzy światło i nim się nasyci. Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości on sam dźwigać będzie.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Pełna jest ziemia łaskawości Pana

Słowo Pana jest prawe,
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość,
ziemia jest pełna Jego łaski.

Pełna jest ziemia łaskawości Pana

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych,
na tych, którzy czekają na Jego łaskę,

aby ocalił ich życie od śmierci
i żywił ich w czasie głodu.

Pełna jest ziemia łaskawości Pana

Dusza nasza oczekuje Pana,
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska
według nadziei, którą pokładamy w
Tobie.

Pełna jest ziemia łaskawości Pana

DRUGIE CZYTANIE

Przybliżmy się z ufnością do Chrystusa (Hbr 4, 14-16)

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Bracia: Mając arcykapłana wielkiego,
który przeszedł przez niebiosy, Jezusa,
Syna Bożego, trwajmy mocno w
wyznawaniu wiary. Nie takiego
bowiem mamy arcykapłana, który by
nie mógł współczuć naszym
słabościom, lecz doświadczonego we
wszystkim na nasze podobieństwo, z
wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się
więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy

otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę w stosownej chwili.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Syn Człowieczy przyszedł, żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Przełożęństwo jest służbą (Mk 10, 35-45)

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, zbliżyli się do Jezusa i rzekli: „Nauczycielu, chcemy, żebyś nam uczynił to, o co Cię poprosimy”. On ich zapytał: „Co chcecie, żebym wam uczynił?” Rzekli Mu: „Użyj nam, żebyśmy w Twojej chwale siedzieli jeden po prawej, drugi po lewej Twej stronie”. Jezus im odparł: „Nie wiecie, o co

proście. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?” Odpowiedzieli Mu: „Możemy”. Lecz Jezus rzekł do nich: „Kielich, który Ja mam pić, pić będziecie; i chrzest, który Ja mam przyjąć, wy również przyjmiecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej lub lewej, ale dostanie się ono tym, dla których zostało przygotowane”. Gdy dziesięciu to usłyszało, poczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich: „Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielki, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”.

Oto Słowo Pańskie.

PAPIEŻ FRANCISZEK

„Kto jest najważniejszy?” Jest to pytanie, które będzie towarzyszyć nam przez całe życie i na różnych jego etapach będziemy wzywani do udzielenia na nie odpowiedzi. Nie możemy uciec od tego pytania, jest ono wryte w sercu. Pamiętam, że wielokrotnie słyszałem, jak w gronie rodzinnym pytano dzieci: Kogo kochasz bardziej – tatusia czy mamusię? To tak jakby zapytać: Kto jest dla ciebie ważniejszy? Ale czy pytanie to jest tylko zwykłą zabawą dzieci? Dzieje ludzkości zostały naznaczone sposobem odpowiadania na to pytanie.

Jezus nie obawia się ludzkich pytań, nie boi się ludzkości ani podejmowanych przez nią różnych poszukiwań. Przeciwnie – zna On dobrze „zakamarki” ludzkiego serca i jak dobry pedagog zawsze jest gotów nam towarzyszyć. Wierny swemu stylowi działania podejmuje nasze poszukiwania i dążenia, nadając im nowy horyzont. Wierny swemu stylowi potrafi udzielić odpowiedzi, która jest w stanie postawić nowe wyzwanie, przemieszczając „odpowiedzi oczekiwane” lub pozornie ustalone. Wierny swemu stylowi Jezus zawsze ustanawia logikę miłości, logikę, którą są w stanie żyć wszyscy, gdyż jest

dla wszystkich. Daleki od wszelkiego rodzaju elitaryzmu horyzont Jezusa nie jest dla nielicznych uprzywilejowanych, zdolnych do osiągnięcia „upragnionej znajomości” lub różnych szczebli duchowości. Horyzont Jezusa jest zawsze propozycją życia codziennego, propozycją, która zawsze sprawia, iż każdy dzień nabiera smaku wieczności.

Kto jest najważniejszy? Jezus odpowiada na to po prostu: „Jeśli ktoś chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich” (Mk 9,35). Ten, kto chciałby być wielkim, niech służy innym, a nie posługuje się innymi! Na tym polega wielki paradoks Jezusa. Uczniowie dyskutowali, kto miałby zająć najważniejsze miejsce, kto miałby być wybrany jako uprzywilejowany, kto miałby być wyjęty spod prawa wspólnego, z ogólnej normy, aby wyróżnić się w najwyższej gorliwości ponad pozostałymi. Kto miałby wznieść się szybciej, aby objąć stanowiska, które dałyby pewne korzyści. Jezus odrzuca ich logikę, mówiąc im po prostu, że prawdziwe życie to takie, które przeżywa się, angażując się konkretnie na rzecz bliźnich.

Wezwanie do służby zawiera w sobie pewną cechę szczególną, na którą musimy zwracać uwagę. Służenie oznacza w większości troskę o kruchość. Troszczenie się o słabych w naszych rodzinach, w naszym społeczeństwie, w naszym narodzie. Jezus proponuje spoglądanie właśnie na twarze cierpiące, bezbronne i udręczone oraz wzywa konkretnie do kochania ich miłością, która kształtuje się w działaniach i decyzjach, miłością, która przejawia się w różnych zadaniach, do których wypełniania jesteśmy wezwani jako obywatele. Jezus wzywa nas, abyśmy bronili, troszczyli się i służyli właśnie tym osobom z krwi i kości, z ich życiem, ich historią, a zwłaszcza z ich kruchością, gdyż bycie chrześcijaninem polega na służeniu godności swych braci, zmaganiu się o godność swych braci i życiu na rzecz godności swych braci. Dlatego chrześcijanin jest zawsze zachęcany do odłożenia na bok swoich wymagań, oczekiwań, swoich pragnień bycia wszechmocnym w obliczu konkretnego spojrzenia tych najsłabszych. Jest to służba, która służy, ale musimy też wystrzegać się innej służby, o pokusy „służby”, która służy „sobie”. Jest taka forma sprawowania posługi, która jest zainteresowana daniem korzyści „swoim” w imieniu „naszego”. Służba ta pozostawia zawsze „twoich” na zewnątrz, rodząc dynamikę wykluczenia.

Na mocy powołania chrześcijańskiego wszyscy jesteśmy wezwani do służby, która służy i do pomagania sobie wzajemnie, aby nie ulegać pokusom „służby, która służy sobie”. Wszyscy jesteśmy wezwani, pobudzani przez Jezusa do noszenia wzajemnie swych brzemion z miłości. I to bez oglądania się na boki, aby zobaczyć, co sąsiad robi lub przestał robić. Jezus mówi nam: „Jeśli ktoś chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich”. Nie mówi: Jeśli twój sąsiad chce być pierwszy, niech służy”. Winniśmy wystrzegać

się spojrzenia osądającego i dążyć do uwierzenia w spojrzenie przemieniające, do czego wzywa nas Jezus. To podejmowanie się obowiązku z miłości nie ma na celu postawy serwilizmu, ale przeciwnie – stawia w centrum zagadnienia brata: służba zawsze spogląda w twarz bratu, dotyka jego ciała, czuje jego bliskość, a nawet w pewnych przypadkach „znosi” ją i próbuje ją wspierać. Dlatego służba nigdy nie jest ideologiczna, jako że służy się nie ideom, ale osobom.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:

Poniedziałek – święto św. Łukasza, ewangelisty

Wtorek – wspomnienie bł. Jerzego Popiełuszki, kapłana i męczennika

Środa – uroczystość w naszej archidiecezji i miasta Krakowa św. Jana Kantego

Piątek – wspomnienie św. Jana Pawła II, papieża

Sobota – wspomnienie św. Józefa Bilczewskiego, biskupa

2. **Nabożeństwa różańcowe** dla dzieci od poniedziałku do piątku o godz. 17, a dla wszystkich od poniedziałku do soboty po Mszy św. wieczornej. W niedzielę Różaniec o godz. 18:30. W poniedziałek nabożeństwo różańcowe poprowadzi Apostolstwo Trzeźwości.

3. **Spotkanie dla kandydatów** na ministrantów w poniedziałek o godz. 19 w zakrystii.

4. **Msza św. w intencji zmarłych** wypominanych w naszym kościele we wtorek o godz. 18. Po Mszy św. różaniec.

5. **Nabożeństwo do św. Rity** z poświęceniem róż w piątek po nabożeństwie różańcowym. Intencję do św. Rity można składać do skrzynki za ławkami.

6. W przyszłą niedzielę po Mszach św. **zbiórka do puszek** przed kościołem na pomoc dla Hospicjum Maryi Królowej Apostołów, działającego w naszej parafii.

7. W następną niedzielę młodzież oazowa naszej parafii będzie rozprawiała przed kościołem **znicze**. Zebrane fundusze będą przeznaczone na działalność formacyjną młodzieży.

8. **Bóg zapłać za ofiary** z minionej niedzieli na Dzieło Nowego Tysiąclecia (stypendia dla młodzieży). Bóg zapłać dobroczyńcom i wolontariuszom. Nasi ojcowie misjonarze również dziękują za Waszą wiarę, życzliwość i hojne ofiary.

Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krakowie – Kurdwanowie

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569;
797624306 www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl